

Sygn. akt V U 213/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2017r.

Sąd Rejonowy w Słupsku V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Kołodziej Michałowicz

Protokolant: st. sekr. sąd. Beata Stankiewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 kwietnia 2017r. w S.

sprawy z odwołania T. P. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z dnia 30.05.2016r., nr (...)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o zasiłek chorobowy

oddala odwołanie.

Sygn. akt: V U 213/16

UZASADNIENIE

T. P. odwołała się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z dnia 30.05.2016 r., którą to odmówiono jej prawa do zasiłku chorobowego za okres od 20.04.2016 r. do 04.05.2016 r.

W uzasadnieniu podniosła, że nieprawidłowo ZUS przyjął, że zapłaciła składkę na ubezpieczenie za kwiecień w nieprawidłowej wysokości. Przyznała, że składka była zmniejszona, ale było to uzasadnione, bo opłacono składkę tylko za dni podlegania obowiązkowemu ubezpieczeniu społecznemu.

Wniosła o ustalenie, że zapłaciła składkę w prawidłowej wysokości i że podlega dobrowolnemu chorobowemu ubezpieczeniu społecznemu.

Organ rentowy – Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. (ZUS) w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie.

Na uzasadnienie swego stanowiska organ wskazał, iż T. P. od dnia 01.01.2014 r. jest objęta ubezpieczeniem społecznym: emerytalnym, rentowym, wypadkowym. Ubezpieczeniem chorobowym jest objęta od 04.02.2016 r. Okres oczekiwania trwa 90 dni tj. od 04.02.2016 r. do 03.05.2016 r., dlatego w tym okresie powinna opłacać składkę na ubezpieczenie w pełnej wysokości. Ponieważ za kwiecień zapłaciła składkę w obniżonej wysokości, od dnia 01.04.2016 r. ustało dobrowolne ubezpieczenie chorobowe.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny .

Decyzją z dnia 30.05.2016 r. ZUS odmówił T. P. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 20.04.2016 r. do 04.05.2016 r. W uzasadnieniu decyzji wskazał, że od dnia 01.04.2016 r. T. P. nie podlega dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu. Ponieważ niezdolność do pracy powstała w dniu 20.04.2016 r., czyli w okresie nie podlegania ubezpieczeniu chorobowemu, nie przysługiwało jej prawo do zasiłku chorobowego.

Bezsporne, nadto dowód: decyzja w aktach ZUS.

Zarządzeniem z dnia 15.07.2016 r. (k. 4) Sąd zwrócił organowi rentowemu akta celem wykazania, że prawomocną decyzją ZUS ustalono zakres podlegania przez T. P. ubezpieczeniom społecznym, czy też została wyłączona z ubezpieczeń społecznych. Odpis zarządzenia został doręczony T. P. w dniu 01.08.2016 r. (k. 8).

Bezsporne.

W dniu 14.11.2016 r. (...) Oddział w S. Inspektorat w B. wydał decyzję nr (...), w której stwierdził, że T. P. jako osoba prowadząca działalność gospodarczą podlega obowiązkowo ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu, wypadkowemu od 01.01.2014 r. oraz podlega dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu od 04.02.2016 r. do 31.03.2016 r. i od 01.06.2016 r.

T. P. została pouczone, że od tej decyzji przysługuje jej odwołanie do Sądu Okręgowego w Słupku. Decyzja uprawomocniła się z dniem 19.12.2016 r.

Bezsporne, nadto dowody: decyzja k. 19 – 20.

W dniu 20.04.2016 r. T. P. stała się niezdolna do pracy z powodu choroby.

Bezsporne.

Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie nie jest zasadne.

Zasady podlegania ubezpieczeniom społecznym określa ustawa z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. 2016. 963 t.j.).

Zgodnie z jej art. 11 ust. 1 obowiązkowo ubezpieczeniu chorobowemu podlegają osoby wymienione w art. 6 ust. 1 pkt 1, 3 i 12 tej ustawy, czyli

z punktu 1 pracownicy, z wyłączeniem prokuratorów;

z punktu 3 członkowie rolniczych spółdzielni produkcyjnych i spółdzielni kółek rolniczych;

z punktu 12 osoby odbywające służbę zastępczą.

W dniu 20.04.2016 r. r. T. P. nie była pracownikiem, członkiem spółdzielni ani nie odbywała służby zastępczej. Nie podlegała zatem tego dnia obowiązkowemu ubezpieczeniu chorobowemu.

W myśl art. 11 ust. 2 ustawy z 13.10.1998 r. dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu podlegają na swój wniosek osoby objęte obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi, wymienione w art. 6 ust. 1 pkt 2, 4, 5, 8 i 10.

Nie budziło wątpliwości stron w niniejszej sprawie, że ZUS prawomocną decyzją z dnia 14.11.2016 r. ustalił okresy podlegania T. P. dobrowolnemu ubezpieczeniu społecznemu. Mimo, że T. P. została pouczone o sposobie odwołania od tej decyzji i mimo argumentacji zgłaszanej w niniejszej sprawie, T. P. nie zaskarżyła decyzji z 14.11.2016 r. Decyzja uprawomocniła się z dniem 19.12.2016 r.

Prawomocne decyzje administracyjne wiążą sąd powszechny. Oznacza to, że rozstrzygnięcie organu administracyjnego nie może być pominięte, zignorowane przez sąd. Sąd nie może inaczej ocenić stanu faktycznego i prawnego niż dał temu wyraz organ administracyjny w swej decyzji.

Powyższe rozważania prowadzą do wniosku, że T. P. nie spełnia przesłanek z art. 11 ust. 2 ustawy z 13.10.1998 r. za okres od 01.04.2016 r. do 31.05.2016 r.. Innymi słowy w tym okresie nie podlegała dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. 2010, nr 77, poz. 512) - zwanej dalej Ustawą - zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego. Zasiłek chorobowy jest świadczeniem z ubezpieczenia społecznego, zastępującym pracownikowi wynagrodzenie, które utracił wskutek czasowej, spowodowanej chorobą, niezdolności do świadczenia pracy umówionej. Sytuacją chronioną zasiłkiem jest więc czasowa (przejściowa) niemożność świadczenia pracy będąca skutkiem choroby.

Ponieważ T. P. nie była objęta od 01.04.2016 r. do 31.05.2016 r ubezpieczeniem chorobowym nie przysługuje jej prawo do zasiłku chorobowego za okres od 20.04.2016 r. do 04.05.2016 r.

Podkreślić należy, że prawo do zasiłku chorobowego nie jest prawem absolutnym, wręcz przeciwnie - doznaje licznych ograniczeń. Polski system ubezpieczeń nie przewiduje, aby każdej chorej osobie niezdolnej do pracy należał się zasiłek z tytułu utraty zdolności do pracy.

W konsekwencji powyższych rozważań, Sąd stwierdził, że decyzja z 30.05.2016 r. odmawiająca powódce prawa do zasiłku chorobowego jest zgodna z prawem i dlatego oddalił odwołanie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc.

SSR Joanna Kołodziej Michałowicz